

Na břehu moře

Pavλίna Jíšová

Na břehu temného moře kde vítr lehce fouká
slibuje Metoděj Loře věčnou lásku

Oba jsou úžasně mladí a jejich horká čela
ten vítr příjemně chladí v tom čásku
Ona mu do očí hledí on do těch jejích zírání
nebe je zalité šedí hustých mraků

Kolik tak přibližně mají pro sebe ti dva času
trochu se opilí zdají chůzí raků

Dotknout se nebe a cítit sebe vrátit se na zem celí
aby zas jednou až hlavu zvednou znovu se rozechvěli

Rackové uřvaně křičí jak letí křížem krážem
trochu tu idylu ničí svými hlasy

A ti dva spojení citem chvějou se jako list keře
zrodil je měsíčním svitem Anděl spásy

A příboj přílivu hučí a vlny vlhčí písek
láska jim na chvíli půjčí žár a sílu

Jako dvě stříbrné mince Metoděj s Lorou zvoní
ona má svého prince on svou vílu

Dotknout se nebe a cítit sebe vrátit se na zem celí
aby zas jednou až hlavu zvednou znovu se rozechvěli

Dotknout se nebe a cítit sebe vrátit se na zem celí
aby zas jednou až hlavu zvednou znovu se rozechvěli
znovu se rozechvěli